

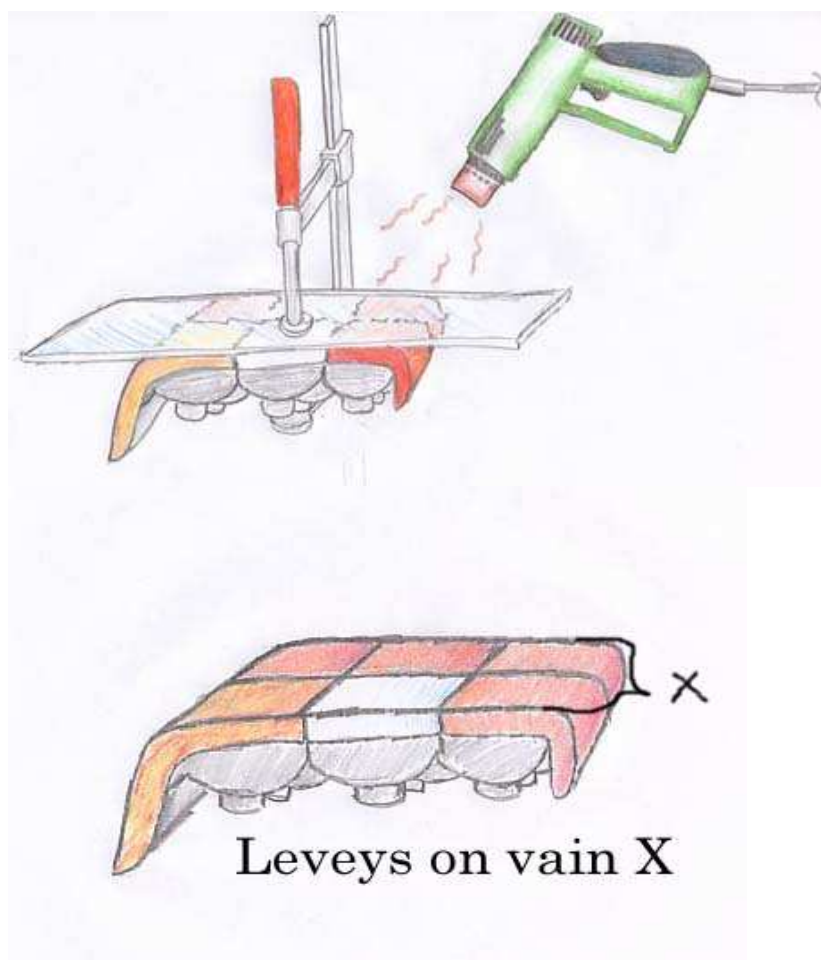
Kirkkaat takavalot volvo 240:een.

Kirkkaat takavalot voi tehdä ainakin kahdella tavalla, tässä on selostettu nopeampi ja helpompi tapa. Valoja ei ole testattu vielä käytännössä. Nämä valot eivät myöskään luonnollisesti tule menemään katsastuksesta läpi. Yleisessä tieliikenteessä niitä ei näin ollen saa käyttää. Mutta kukapa minä olen ketään estämään.

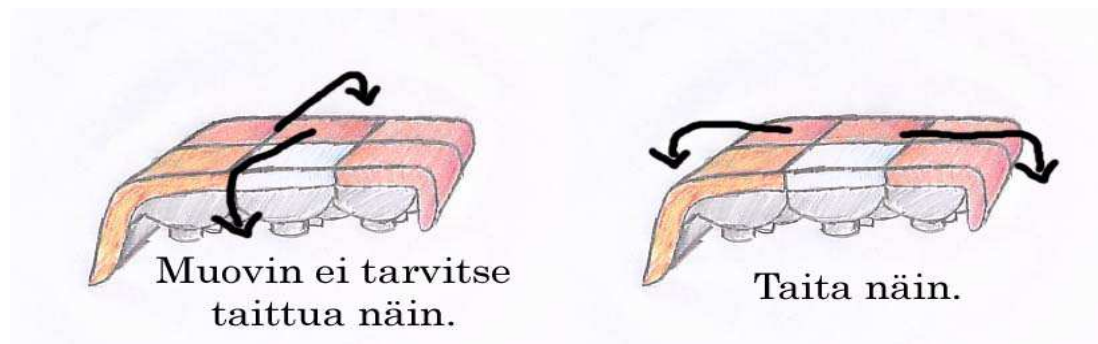
Valojen teossa on mielikuvituksen käyttö enemmän kuin sallittua, eikä ohjeita tule orjallisesti noudattaa. Monta asiaa on mahdollista tehdä toisin, tämä on vain yksi näkemys.

Valojen valmistukseen tarvitset ainakin kirkasta muovia, kuumailmapuhaltimen, puristimia, parin Volvo 240 takavaloja (jotka saa rikkoa), epoksiliimaa (sellaista, joka säilyy kuivuttuaankin kirkkaana), silikonia, näppärät sormet ja paljon kärsivällisyyttä. Muovin olisi hyvä olla jollain tavalla kuvioitua, sillä täysin kirkas ja tasainen näyttää myös kaikki virheet läpi. Eikä se muutenkaan ole niin hyvän näköinen. Itse sain tarvittavaa ainetta, kun asunto rempattiin, ja vanhat kattolamput saivat lähteä. Näiden loisteputkivalaisimien suojat olivat kuin tehtyjä tähän tarkoitukseen. En tiedä saako mistään ostaa valmista sopivaa materiaalia. Tässä kohtaa siis tarvitaan mielikuvitusta, ja valppaita silmiä.

Aloita leikkaamalla muovista sopivan kokoinen kappale ja kiinnitä se takavalon päälle. Muovin tulisi olla vain takavalon levyinen, kuvassa merkitty X:llä.

Näin ollen muovin ei tarvitse taittua kahteen suuntaan. (katso kuvat). Päädyt, jotka nyt jäivät auki tehdään myöhemmin vaikka akryylimuovista.

Muovin lämmityksessä tulee olla varovainen, jotta se ei pääse kiehumään. Jos näin käy, tulee muovista ruma.

Kun muovi on saanut valon muodon, sahataan ylimääräiset muovit pois. Nyt meillä on kirkas uusi kupu lampulle, joka noudattaa suurin piirtein vanhan lampun muotoja. Tämän jälkeen vanhan lampun päältä rikotaan vanhat värilliset muovit pois.

Kun ne on saatu kokonaan pois, on meillä heijastinpinta uudelle takavalolle. Mikäli heijastinpinta on kovin likainen, pinttynyt tai muuten matta, voi sen maalata vaikka kromimaalilla. Tämän kuivuttua kiinnitetään kirkas kupu heijastinpintaan epoksiliimalla.

Heijastepinnassa menee keskellä koroke, eli lampun keskiviiva. Itse levitin tähän runsaasti liimaa, ja pistin kirkkaan kuvun päälle. Tarkasti ja suoraan. Se pitäisi saada aika keskelle.

Liiman kuivuttua voit jo mennä sovittelemaan lamppua autoon. Jep, upee on tulossa. Mutta hiukan on vielä hommaa.

Tämän jälkeen lampussa on vielä paljon aukinaisia kohtia ja rakoja, puhumattakaan täysin avonaisista päädyistä, eli ylä- ja alaosasta. Itse paikkailin rakoja pienillä muovin palasilla ja liimailin niitä epoksilla kiinni. Askartelua askartelua. Lamppu ei ole kovin nätti takapuolelta, mutta julkisivun puoli ei ole pahan näköinen. Pikkuhiljaa lampusta alkoi muodostua tiivis. Lamppua on syytä silloin tällöin sovittaa autoon, jotta ei tule laitettua johonkin liikaa tavaraa, ja lamppu ei enää istukkaan autoon.

Päädyt tein vastaavalla systeemillä, liimaamalla palasista sille "katon" ja "pohjan". Tähän käytin mustaa akryylimuovia. Lopulliset muodot hain pakkelilla ja hiekkapaperilla. (katso kuva). Tämän voi sitten maalata mattamustaksi, tai vaikka auton väriin. Lopuksi kun valo on jo kasassa tiivistin kaikki saumat silikonilla.

Silikonia voi levittää sormin kaikkiin liimapintoihin ja liitoksiin. Polttimonreijistä sain tiivistettyä valot vielä sisäkauttakin. Tähän käytin lääkeruiskua, jonka päähän oli kiinnitetty kumiputki. Tuota putkea oli helppo ohjata saumoihin ja annostella sitten ruiskusta.

Polttimoihin en ole vielä ehtinyt perehtyä. Tiedän, että ainakin ruotsista saa ostaa myös punaisia polttimoita, ja keltaisiahan saa mistä vaan. Mutta on olemassa myös lasimaaleja, joilla voisi maalata polttimon. Näitä saa taideliikkeistä. En ole ehtinyt vielä testata miten ne toimii, ja miten ne reagoivat lämpenevään polttimoon. Tulen palaamaan aiheeseen, kunhan saan omat valon valmiiksi.

Lopuksi:

Näillä ohjeilla valosta tulee siis muovin paksuuden verran isommat kuin alkuperäisistä. Ainakaan omassa tapauksessani tämä ei näkynyt ulospäin. Omat valoni eivät vielä ole valmiit, tein nämä ohjeet koska niin pyydettiin. Mikäli jollekulle tulee jotain parannusehdotuksia, niitä otetaan mielellään vastaan. Valojen teossa luovuus palkitaan, ja mielikuvitusta tulee käyttää. Riittävän huolellisella teolla valoista saa yhtä hyvän näköiset kuin tehdastekoisista, jos jossain menee helpoimman kautta huijaa vain itseään.

Kirjoitteli: Janne Kanerva 3.2.2002